

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

456. An Capitulum succedat Episcopo in jurisdictione tam temporali quam
spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Quod si tamen mortuo Prælato administratur nullus constituantur ab Episcopo, potest Prior, aut senior juxta cuiusque Ordinis aut monasterii consuetudines alios gubernare iisque præcipere, tamen si jurisdictionem propriè dictam non exerceat; cum neque sit Prælatus, nec vice Prælatus, nisi vel consuetudo sit, vel regula, aut statutum Ordinis præcipiat, ut vacante Prælaturâ Prior, vel aliis interea, dum novus Prælatus eligitur, vel constituantur, vices Prælati gerat. Laym. Pth. II. c. 6. cui proinde vice Prælato obedendum non secus ac ipsi vice Prælato, quem constituit prælatus loco, seu in sua absentia. Quidquid sit de eo, num Priors claustrales similesque Officiales, seu Vicarii in praesentia ipsius Prælati habeant potestatem illam præcipiendo in virtute S. Obedientie, quod ex cuiusque religionis statutis & consuetudine distinguendum ait Laym. cum de jure ordinario tam potestatis habere non videantur juxta Suarez. et si negandum non sit, habere illos juxta potestatam sibi commissam vim aliquam gubernandi, & præcipiendo, ita ut obediri illis etiam in conscientia debeat, ut Ludimastro in schola, patri familiias in domo.

Quæstio 453. Sede Papali vacante penes quem resideat jurisdictione?

R Esp. remissive, videndum nimurum Fagn. p. 2. priuvi decretal. pag. 512. a. n. 2.

Quæstio 454. An Episcopo, vel Prælato alio exempto excommunicato vel suspenso devolvatur quoque jurisdictione ad Capitulum non secus, ac sede vacante, ita ut locus sit electioni Vicarii capitularis?

R Esp. negativè, sed recurrentem ad Papam, ut si provideat. Fagn. in c. quia diversitatem, concess. prob. n. 25. postquam numerus aliquor antecedentibus contrarium proposuerit, & n. 16. dicens, se super hac questione a S. Congregat. præposita negot. Episcoporum. & regulari. specialiter consultum, citat pro hac sua sententia Host. in c. 1. de off. Vicar in c. n. 1. dicentes Episcopo excommunicato nec ejus Officiale, nec alium posse jus reddereni Papam. Item gl. ibid. v. ipsius & Jo. Monach. ibidem. n. 5. dicentes eadem. Probat suam sententiam Fagn. n. 26. primo ex c. Romana. de suppl. negl. Prælator. in c. ubi dicitur, jurisdictionem suffraganei non devolvi ad Metropolitanum, additâ ratione; cum id non inveniatur concessum à jure, adeò que conditor dicti Canonis videatur retinuisse sibi hanc facultatem juxta regulam c. nuper, de sent. excommunicato. Et iam, si ad Capitulum devoluta esset in hoc casu jurisdictione, Papa id ipsum non redderet pro ratione, nempe quod jurisdictione concessa esset alteri scilicet capitulo, cui jus suum transferre non possit Metropolitanus, & non nudè pro ratione daret, quod hoc devolutio non inveniatur in jure concessa Metropolitano. Probat illam secundo. n. 27. ex c. si Episcopus. de suppl. negl. in c. ubi jurisdictione Episcopi naturaliter viventis tribuitur Capitulo in speciali casu, quando Episcopus est captus à Paganis vel schismaticis; eo quod tunc sedes censeatur quasi vacare per mortem, adeòque extra hunc casum regulariter jurisdictione Episcopi naturaliter viventis non transeat ad Capitulum; cum mors ci-

vilis vel spiritualis Prælati non aequiparetur morti naturali, nisi ubi id in jure cautum inveniatur, ut pro regula tenendum, ait gl. Joan. in c. placuit. il secundum v. mortuus 16. q. 1. Probat Tertio. n. 31. & 32. ex eo, quod sedes uti vacat interpretativè per Prælati inhabilitatem c. inter corporalitatem translata. Episcoporum. (ubi sicut juxta communem modum loquendi dicitur ecclesia viduata, qua licet Episcopum habeat inutilis, tamen habere perhibetur) ita etiam vacat interpretativè per excommunicationem & suspensionem, ut post Hostiens. expresè Pavin. de off. & protest. cap. fed. vac. prælud. ult. n. 13. ita vero lede interpretativè vacante per inhabilitatem, jurisdictione non devolvatur ad Capitulum, sed Papa provideat dando Coadjutorem c. ex parte. de cler. agror. & c. unic. tit. eod. in c. ergo nec sede interpretativè vacante per excommunicationem, vel suspensionem ea devolvatur ad Capitulum. Huic sententiae suffragari diuturnam observantiam (qua juxta l. si de interpretatione. ff. de l. & c. directus. de consuetud. est optima interpres, quia nimurum Episcopis ob dilectum, vel inhabilitatem suspenis ab administratione Capitulum non administrat, sed sedes Apostolica confuevit constitutere Vicarios Apostolicos) ait Fagn. n. 32. & addit. hæc potissimum sibi vindicare locum in prælato inferiori. Neque proinde his contraria sunt (ut Fagn. n. 33.) Host. & Pavin. dicendo, sedem vacare interpretativè, Prælato existente heretico, excommunicato vel suspenso; cum non loquantur ad effectum devolutionis ad Capitulum, sed ad effectum, ut sit locus titulo ne sedē vacante aliquid innovetur. Neque etiam S. Congregat. Concil. de 14 Jan. 1588. declarans, Episcopo existente heretico, pertinere ad Capitulum facultatem concedendi dimissorias, quia Episcopo existente notoriū heretico, jurisdictione idcirco spectat ad Capitulum; quia sedes non interpretativè sed vere vacat juxta c. commissi. de bârbi. in c. Fagn. n. 34. citans leipsum in c. ad abolendam. iii. eod. a. n. 29.

Quæstio 455. Num jurisdictione sede vacante una cum Episcopo, vel Prælato moriente expirat, & veluti de novo incipiat vivere in Capitulo?

R Esp. Cum Carol. Anton. de Luca ad Ventrigl. annot. 15. §. 2. n. 1. deficiente capite mortuo nimurum Episcopo, universam jurisdictionem tam in habitu, quam in exercitio remanere peues Capitulum, tanquam reliquum corpus politicum, seu intellectuale, quod in hoc differt à corpore naturali, ut etiam sine capite vivat, omnésque faciat operations.

Quæstio 456. Num Capitulum succedat Episcopo in jurisdictione tam temporali quam spirituali?

R Esp. Affirmativè. Lotter. de re benef. l. 2. q. 2. n. 37. ubi secundum regulas iuri communis transcurrunt in Capitulum omnia iura episcopalia tam temporalia quam spiritualia, juxta c. ult. & penult. de suppl. negl. prælator. in c. quod proculdubio complectitur usum clavium. Guttier. qq. can. 1. 1. c. 11. n. 10. Pirk. ad tit. de major. & obed. n. 44. & 45. Pignat. tom. 5. consult. 24. n. 3. ubi sede vacante Capitulum succedit tam in temporalibus quam spiritualibus, nec inferior est, sed par Episcopo. Hinc ab excommunicatione

licetatione absolvit c. uniu. de major. & obed. in 6. statuta condit. c. cum omnes. de consuetud. Absolvet à juramento. c. ult. & penult. de suppl. negl. Pralatorum. de quorum singulis particulatim infra. Unde jam etiam, si succedat in jurisdictione etiam temporali, poterit jam exercere non tantum in clericos seu personas ecclesiasticas, sed etiam saeculares, in quas Episcopus deceperat prater Episcopalem habet jurisdictionem temporalem, tam in causis civilibus quam criminalibus per alios (puta ministros suos) exercendā. Pirh. l.c. citas Quarant. in sum. Bulgar. v. capit. sed. vac. & alterius. Diana p. 8. tr. 4. resol. 16. citans Meroll. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 9. Idque absque periculo irregularitatis, ut addit Diana loc. c. infine.

Questio 457. Virum jurisdictione ordinaria Episcopi tota transcat in Capitulum sede vacante?

R Esp. Omnem administrationem, & jurisdictionem Episcopalem ordinariam tam in spiritualibus, quam in temporalibus transire ad Capitulum sede vacante, & ab eo exerceri posse, exceptis iis, qua ipsius jus commune excipit, vel Pontifex specialiter interdicit. Pirh. cit. n. 44. Ventrigl. tom. 2. anno. 15. §. 2. n. 4. citans Dianam tom. 2. tract. 4. resol. 1. Meroll. th. mor. p. 3. c. 7. dub. 1. n. 2. Garcias p. 5. c. 7. n. 4. Lotter. loc. cit. n. 28. & 29. ubi: ea omnia generaliter & universaliter, que jurisdictiones ordinariae sunt, lex ipsa nuncupat transire in Capitulum. Unde jam tenenda dicta haec regula affirmativa, nimitem, quod tota illa jurisdictione ordinaria transire ad Capitulum, exceptis iis, qua jus commune excipit. Garc. Pirh. l.c. Azor. Inst. mor. p. 2. l. 3. q. 6. citans Rebus. in pr. p. t. de devolut. n. 58. Federico de Senis. cons. 30. ac dicens hanc opinionem valde convenire cum ipso jure. Ventrigl. loc. cit. Meroll. loc. cit. pluribus ampliis, ac limitans dictam regulam affirmativam. Fagn. in c. hū, qua de major. & obed. n. 49. & in c. cum olim. tr. eod. n. 2. citans Pavin. de off. & potest. sed. vac. q. 1. paria 1. principal. & n. 3. Jo. Andr. in c. cum olim. n. 5. Bur. h. 15. Abb. a. 3. contra Host. in sum. tit. ne sed. vac. §. 3. Archid. in c. 1. de major. & obed. in 6. apud Fagn. Lambert. de jurep. p. 1. l. 1. q. 2. a. 9. & p. 1. l. 2. q. 2. apud Ventrigl. constituentes in hac materia regulam contraria negativari, nempe jurisdictionem mortuo Episcopo non devolvi ad Capitulum, nisi in quantum inventur permisum, vel ex indulgentia speciali, vel ex consuetudine prescripta. Proinde jam etiam jurisdictione haec, quam habet Capitulum sede vacante, est ordinaria tam in spiritualibus, quam temporalibus, quia iuste communi eam habet, & ad universitatem causarum. Azor. loc. cit. q. 7. citans gl. in c. 2. ne presib. & vices. Jo. Andr. in c. ult. de suppl. negl. pral. in 6. Pavin. p. 1. q. 2. Verusramen ad elucidandam magis dictam regulam affirmativam sit.

Questio 458. Num ergo Capitulum succedit in jurisdictione Episcopi ordinaria tam contentiosa, seu necessaria, quam in ea, que est voluntaria, & gratia?

R Esp. In hoc non satis convenienter AA. succedere capitulum in toto jurisdictione ordinaria tam contentiosa, seu necessaria, quam voluntaria, & hanc esse generalē juris regulam, quae solū sit limitanda in casibus à jure expressis, ait apud Garciam Suar. tom. 5. de censuris. d. 50. f. 5. n. 6. Item apud eundem ait Selva de benef. p. 2. q. 11. n. 4. Ius dicere, quod Capitulum succedit in jurisdictione, nec distinguere jurisdictionem contentiosam, seu necessariam, & voluntariam. Item apud eundem Garciam Nayar. cons. 44. de tempor. vid.

P. Leontini Tratt. III. De Capit. sed. 168

nat. n. 1. & seq. & cons. 7. de filiis presbyt. resolvit. Capitulum succedere etiam in his, qua sunt jurisdictiones voluntariae. Item apud eundem tradit Pavin. loc. cit. p. 1. q. 5. posse dispensare Capitulum, sicut Episcopus, licet sic jurisdictiones voluntariae, in qua etiam succedit. Pro eadem sententia haec generaliter id affirmante citantur quoque ab eodem Garcia Guerrero in speculo. c. 4. Guttier. qq. can. 1. 1. c. 11. n. 10. Rebus. in pr. p. t. de devolut. a. n. 38. Bottae de synod. p. 1. n. 42. & 44. Corat. de benef. p. 2. c. 7. n. 2. Qui adveni. eccl. l. 1. c. 5. n. 6. & plurimi alii. Quibus adhærere videtur Pirh. n. 45. ubi, quod Capitulum exerceat omnem jurisdictionem Episcopalem tam voluntariam quam contentiosam, licet nonnulli contrarium tenent, quod ad jurisdictionem voluntariam, sed minus probabilitate, cum secundum casiones tota jurisdictione ordinaria Episcopi sede vacante ad capitulo devolvatur &c.

Alii restrictius loquuntur, ut velint, quod in iis, qua sunt gratia, Capitulum succedit in tantum, in quantum à jure reperitur ei concessum. citatur pro hac opinione à Ventrigl. loc. cit. n. 6. addit ad Quarant. in sum. Bulgar. v. sedevac. in princip. sic quoque ait Paris. de resig. l. 7. q. 22. n. 53. Capitulum sede vacante potest plurima de pertinetibus ad Episcopum, qua sunt jurisdictionis voluntariae, pro quo citat Jo. Aud. in c. uniu. de major. & obed. in 6. Atque ita in hoc saltem valeat, & tenenda sit regula illa negativa; nempe quod jurisdictione voluntaria non nisi in iis, que ei à jure communi concessa reperiuntur, ad illud transcant.

Alii absolute negant, succedere Capitulum in jurisdictione voluntaria. Fagn. in c. ilia. ne sedevac. n. 13. ubi expresse Capitulum sede vacante non succedit in jurisdictione voluntaria, sed in necessaria tantum; quia est necessarius & non voluntarius administrator, ut tenet gl. in Clem. l. 1. Capituli de heret. (quam Felin. in c. cum olim. de major. & obed. n. 6. dicit communiter approbatam) Rota decis. 5. incipiente, si Episcopus n. 2. in novis. Nec succedit in his, qua sapientia gratiam gl. in c. 1. vi. praesentatio. de Institut. in 6. Et inde est, ut ait Fagn. n. 14. quod Capitulum non succedit in dandis indulgentiis. E contra verò, ut Fagn. n. 15. succedit in admittendis presentationibus, & institutionibus faciendis; quia haec sunt jurisdictiones necessariae, & non voluntariae &c. Hanc sententiam sectari videtur Lotter. l. 1. q. 9. n. 47. aliquantulum tamē adhuc limitando, dum ait: in Capitulum non transeat, qua sunt jurisdictiones voluntariae, concordantia rotam diæcesis, pro quo citat Gemin. Plura de his insta, ubi, quae possit Capitulum sede vacante in materia beneficiali.

Questio 459. An Capitulum succedit in iis, que Episcopo competunt jure speciali?

R Esp. In iis, que Episcopo competunt jure aliquo speciali, seu accidentalē (est essent ex iis, qua sunt jurisdictionis, ut expresse Azevedo cons. 11. n. 3. apud Barbol.) non succedit Capitulum sede vacante. Lotter. l. 1. q. 9. n. 47. Barbol. juris eccl. l. 1. 32. n. 108. Sotoz de vicar. l. 1. q. 16. n. 1. & l. 2. q. 188. n. 5. & 6. ubi ex Felin. in c. cum omnes. de const. n. 10. quod licet Capitulum sede vacante statueret possit tanquam successor Episcopi, quae competent Episcopo ratione jurisdictionis, statuere ramē non potest super his, quae competunt Episcopo de jure speciali; quia in iis non dicitur successor Episcopi. Ventrigl. l. c. n. 5. (ubi Capitulum succedit in iis, qua sunt jurisdictiones ordinariae, declaratur communiter procedere in iis, quae jure communi ad Episcopū spectant tanquam ordinariū) & n. 7. Garc.

P. 1

debēt